

מבין משאבים 2293 ג' טבת תשפ"ג - 27 דעמבר 2022

מישל זרלינסקי ז"ל

כ"ד אייר תשכ"ח - ז' כסלו תשפ"ג

1.12.2022 - 22.5.1968

יהי לזכרו ברוך

הצלון מוקדש לזכרו של חברנו היקר מישל לרלינסקי ז"ל

מה הצלון:

אבא / יהונתן לרלינסקי

אח שלי / אראורי לרלינסקי

למישל יקירנו / פרצה לרלינסקי

מישל ידידי / אולו טלמור

מישל / אתליה סודרי

מספר מייליט על מישל לרלינסקי / שחר יפוח

על מישל / יוחאי אולדמן

שיר פרידה מנבחרת התריאטלון

אקא

לא אפשרי לחשוב עליך בזמן עבר. זה לא ניראה לי הגיוני. מרגיש לי כמו סרט רע שאני רק מחכה שייגמר.

היית אדם כנה ורגיש עם נפש טהורה.
אדם צנוע שלעולם לא פגע באיש ולא עשה רע לאף אחד.

תמיד התעסקת בספורט שאתה כל כך אוהב בתשוקה אין סופית, היית כל כך אהוב ומוערץ על האנשים באיגוד הטריאתלון. את הגביעים והמדליות שיש בבית כבר מזמן שאי אפשר לספור.

היית איש העולם הגדול, הספקת לגור ולטייל בכל כך הרבה מדינות, עוד לפני שהשתקעת בקיבוץ. מגיל קטן לקחת אותנו לטיולים בכל כך הרבה מדינות ומקומות ונופים מדהימים באירופה והנחלת לי מהאהבה, הידע העצום שלך והסקרנות שלך לגיאוגרפיה אליי.

בשנים האחרונות ניסית באומץ רב להתחיל חיים חדשים עם בת זוגתך בדנמרק הקרה, בגיל לא כל כך צעיר, אחרי 27 שנה בקיבוץ ובמדבר שכל כך אהבת.

היום שום דבר שאני אעשה, או אכתוב כבר לא יחזיר אותך, הכאב חזק ודוקר, אבל הזיכרונות הטובים ממך ומהאדם שהיית יישארו לנצח.

אבא, לא הגיע לך לסבול ולסיים את חייד בצורה טראגית ונוראית.

אבא, היית הגיבור שלי ותמיד תישאר.

יהונתן

If you could read my mind - Gordon Lightfoot

If you could read my mind, love
 What a tale my thoughts could tell
 Just like an old-time movie
 'Bout a ghost from a wishin' well
 In a castle dark or a fortress strong
 With chains upon my feet
 You know that ghost is me
 And I will never be set free
 As long as I'm a ghost that you can't see
 If I could read your mind, love
 What a tale your thoughts could tell
 Just like a paperback novel
 The kind the drugstores sell
 When you reach the part where the heartaches
 come
 The hero would be me
 But heroes often fail
 And you won't read that book again
 Because the ending's just too hard to take
 I'd walk away like a movie star
 Who gets burned in a three-way script
 Enter number two
 A movie queen to play the scene
 Of bringing all the good things out in me
 But for now love, let's be real
 I never thought I could act this way
 And I've got to say that I just don't get it
 I don't know where we went wrong
 But the feeling's gone and I just can't get it back

If you could read my mind, love
 What a tale my thoughts could tell
 Just like an old-time movie
 'Bout a ghost from a wishin' well
 In a castle dark or a fortress strong
 With chains upon my feet
 But stories always end
 And if you read between the lines
 You'll know that I'm just tryin' to
 understand
 The feelings that you lack
 I never thought I could feel this way
 And I've got to say that I just don't get it
 I don't know where we went wrong
 But the feeling's gone and I just can't get
 it back

life nk (נאמר בהלוויה, תורגם מצרפתית)

אח שלי הגדול והיקר
ולא רק זה, הרבה יותר מזה
היית הרבה בשבילי, היית הכל בשבילי.
אח שלי, חבר שלי, איש האמון שלי במחנות הקיץ, השותף שלי כשהיינו בסקי.
אחר כך גדלנו והיו לנו הרבה ערבים ביחד, לפעמים קצת שיכורים מדי.

ואז שנינו עזבנו לישראל וכל אחד הקים משפחה.
אתה ופרלה גידלתם שני בנים, שני בחורים גדולים ויפים
והאחיינים שלך, שמעריצים אותך, שאהבו לשחק איתך בבריכת השחייה
ועוד הרבה דברים שעשינו יחד.

תמיד היית מוכן לעזור לכולם, אבל אף פעם לא ביקשת כלום מאף אחד.
היית לוחם, אבל תמיד צנוע. זכית בהרבה גביעים ומדליות בתחום הספורט
אבל עבורנו, עבור משפחתך, חבריך וכל אלה שאוהבים אותך,
אתה תמיד הראשון על הפודיום ובליבנו.

אח שלי, חבר שלי, איש האמון שלי, נותרו לי שני דברים לומר לך:
אני מתגעגע אליך ואני אוהב אותך.
גרגורי זרזינסקי

לאיש יקרנו

You left so sudden, without a hug, without Goodbye.
Our aching hearts can't believe it is your finish line.

We appreciate each moment we had with you, and
we thank for being blessed

To have such a precious soul like yours in our life.
You were a great Father to Yonathan and Nadav and
you remain my best friend that I could always count
on, with no doubts.

You were so talented in so many ways. Achieving
great results in sports, playing a song by the piano,
only by listening once before and much more and
still you were always so humble.

Michel, please forgive us if we wronged you in any
way.

I wish you are in peace and light now,
wherever you are.

****

When there is no tomorrow
It is so hard to let go
But we will let yesterday's tears
To be our future guide.
You are safe in our hearts forever
That will always remember each moment with you.

Rest In Peace Michel our love.

22/5/1968- 1/12/2022

נקרא בהלוויה - פרלה.

איך ניתן לצמצם

מילים בודדות

בניסיון למלא עתיד

המתאבל על עברו.

ציפייה אילמת של רגע

מתעתע

נסדקה והתנפצה בבית

שומם, הרחק,

לרסיסי מציאות זרה.

ואולי רק יד אחות

שלא פגשה יד מושטת

תחבוק את קו הזינוק,

עבורך.

Je suis venu te dire que je m'en vais / Serge Gainsbourg

Je suis venu te dire que je m'en vais
 et tes larmes n'y pourront rien changer.
 Comme dit si bien Verlaine au vent mauvais,
 je suis venu te dire que je m'en vais.
 Tu te souviens des jours anciens et tu pleures,
 tu suffoques, tu blêmis à présent qu'a sonné l'heure
 des adieux à jamais.
 Oui, je suis au regret
 de te dire que je m'en vais.
 Oui je t'aimais, oui, mais,
 je suis venu te dire que je m'en vais.
 Tes sanglots longs n'y pourront rien changer.
 Comme dit si bien Verlaine au vent mauvais,
 je suis venu de te dire que je m'en vais.
 Tu te souviens des jours heureux et tu pleures,
 tu sanglotes, tu gémis à présent qu'a sonné l'heure
 des adieux à jamais.
 Oui je suis au regret
 de te dire que je m'en vais
 car tu m'en as trop fait.
 Je suis venu te dire que je m'en vais
 et tes larmes n'y pourront rien changer.
 Comme dit si bien Verlaine au vent mauvais,
 je suis venu te dire que je m'en vais.
 Tu te souviens des jours anciens et tu pleures
 tu suffoques, tu blêmis à présent qu'a sonné l'heure
 des adieux à jamais.
 Oui, je suis au regret
 de te dire que je m'en vais
 Oui, je t'aimais, oui, mais
 Je suis venu te dire que je m'en vais
 et tes larmes n'y pourront rien changer.
 Comme dit si bien Verlaine au vent mauvais,
 je suis venu te dire que je m'en vais.
 Tu te souviens des jours heureux et tu pleures,
 tu sanglotes, tu gémis à présent qu'a sonné l'heure
 des adieux à jamais.
 Oui, je suis au regret
 de te dire que je m'en vais car tu m'en as trop fait.

איפה ירדו

קשה לכתוב עליך ז"ל. עברנו ביחד כברת דרך, בתחילה כשנכנסת לעבוד בנוי לחזק את הענף שריכזתי, ולאחר מכן בכל התקופה של הטריאתלון. אני זוכר שבתחילת התקופה הזאת לא כל כך הסכמת להצטרף לקבוצה הקטנה שלנו בתואנה שאתה מיטיב לרוץ ושחיה ורכיבה יודע קצת. עניתי לך שכולנו התחלנו כך ושצריך רק להתאמן הרבה ולקחת את האתגר. מישל הסכים מיד לנסות והצטרף. הזמן עבר ומישל היה לוקח את ההובלה בכל הרכיבות הארוכות באימונים, לאילת, לחרמון למזרח ומערב.

אחרי שנתיים של תחרויות, עלה לפודיום בפעם הראשונה, במקום השלישי אמנם, אבל הוא קרן מאושר! הרים את הגביע מעלה מעלה. במשך הזמן מישל עלה לגדולות, הפך לפודיומן של מקומות ראשונים וכמה פעמים כאלוף הארץ בקבוצות הגיל. הוא היה בן בית אצלי, כי שנינו דיברנו צרפתית. היה מצחיקן גדול של הקבוצה, עם חיקויים, ליגת העל! היינו מתפוצצים מצחוק ממנו.

הוא כיבד אותי מאוד. לא הסכים לתת לי לנהוג בכל הנסיעות, יום ולילה. בירידות קשות ברכיבות, היה מגיע למטה ועולה מיד חזרה לבדוק עם הכל בסדר אצלי וכך גם בעליות. הוא היה נערץ ואהוב על כולם והוא יהיה חסר לי מאוד!

יהיה זכרך ברוך חבר אהוב שלי!

כמה ציטוטים מחברי הקבוצה על מישל: איש בגט, פרשן לענייני ספורט, תמיד חייך אפילו כשהיה בלחץ, נגמרו הבדיחות בניחוח צרפתי, נשארה העצבות, יהי זכרו טוב, שלום חבר!!
לולו טלמור

fein

אני זוכרת כשמישל הגיע עם גרגורי למשאבי שדה. בזכות הבנות שלי, הרגשתי שאני קשורה למשפחת זרזינסקי. היחס של מישל אלינו היה חם. גם ילדיי הרגישו קשר מיוחד וגם בני ואני. מאד קשה לי לחשוב שהוא איננו. תמיד קיוויתי שיחזור למשאבי שדה. נעים הליכות ועם חיוך על הפנים. אני שולחת את תנחומיי למשפחת זרזינסקי. יהיה זכרו ברוך ושינוח בשלום. עתליה סודרי

מספר מילים על מישל לרזינסקי מנקודת מבט:

מישל התחיל את עבודתו כמנהל מחסן משלוחים בשגיב בשנת 2010 וכבר בחודשים הראשונים של עבודתו ראיתי את הרצינות והמקצועיות שלו בעבודה, איך באים לידי ביטוי הסדר והארגון במחסן, שהיו כל כך חשובים לו, בכל יום ובכל פעולה בעבודתו במחסן.

עם משמעת עצמית גבוהה שהייתה אופיינית רק לו, הוא הקפיד לעבוד עם דו"ח הזמנות מעודכן, מתוך מטרה לא לפספס שום לקוח ולעמוד בתאריכי האספקה שהובטחו ללקוחות עם מינימום טעויות. יש משפט שאני זוכר שהיה שגור בפיו: "אני מוודא כל הזמן שאני עובד עם הדו"ח הכי מעודכן.."

הרצינות, המסירות, האחריות והאכפתיות שלו, שאפיינו אותו בעבודה, הם אלה שגרמו לי להבין שיש על מי לסמוך.

במהלך השנים בעבודה עם מישל הוא עזב פעמיים את הקיבוץ וחזר שוב, בכל פעם שמישל ביקש לחזור לעבוד במחסן המשלוחים שמחתי מאוד להחזיר אותו לעבודה, מתוך הבנה וידיעה ברורה שמחסן המשלוחים באחריותו יהיה מנוהל בצורה מקצועית ואחראית. יהי זכרו ברוך

שחר יפרח מנהל תפעול שגיב

צ'י פ'י

ימים רבים מסתובבת אצלי המחשבה הבאה: לעתים תכופות, אימון ספורטיבי קל בהרבה מאימון החיים. עשור שלם עמדתי בקשר עם מישל, למדתי ממנו רבות, ראיתי את פריחתו וליוויתי את הצלחותיו. איש של פעולה, של מזג ושל רגשות, של אתגרים ושל מימושם בכל מחיר. היה לו עולם פנימי עשיר, עולה על גדותיו בשקט ובקסם בלתי אמצעי. הוא ניצח, חינך, גידל, עבד, אהב: אישיות עם נוכחות חיונית אצלנו בקבוצה. חווית האימון המשותף עם מישל הייתה לי מיוחדת מאד בשל אישיותו הנעימה - תמיד נכון, תמיד בחיוך רחב תמיד בלב פתוח.

למישל הייתה אישיות מובנית. לא התלבט לקחת את קיומו בידיים ולפעול על פי צו מצפונו בכל עת. אין לשפוט את העובדה כי הרגיש שמסעו הגיע לסופו. עדיף לנו לזכור אותו כאיש בעל הלב הטוב, רץ למרחקים, האופק ברור והזמן אינטנסיבי. כך נזכור אותו: פונה לעבר הפרויקט החדש שלו. מישל עדיין רץ במחשבותיי.

יוחאי

שיר פרידה ממישל,

הוא בהחלט לא היה זמני, אך עזב אותנו מוקדם מדי
נבחרת התריאטלון של המועצה

האנשים הלנניים / נצט חורב

כשהיינו ילדים לימדו אותנו לשאוף לנצח.

מישהו ריסס על קירות לבנו התמימים את הגרפיטי:

"והם חיו באושר ועושר עד עצם היום הזה".

כשמתבגרים, מבינים לאט-לאט שהנצח הזה הוא טריקי.

כי ארמונות בחול לא נשארים לנצח.

ואוכל במקרה לא נשאר לנצח. וגם אנשים, גם אנשים לא תמיד נשארים לנצח.

אנחנו גדלים עם התפיסה שככל שמישהו מלווה אותנו יותר זמן,

כך הוא יותר משמעותי וחשוב לנו.

אבל בחיים של כולנו מסתובבים אנשים זמניים.

אנשים שלא ילכו איתנו יד ביד עד הסוף.

שנכנסו לחיינו לזמן מוגבל במטרה מסוימת.

האנשים הזמניים מגיעים בדיוק ברגע שהיינו צריכים אותם.

אנשים שכנראה לא יהיו שם כשיעלו כתוביות הסיום.

הם באים להעביר אותנו שיעור.

ללמד אותנו משהו על עצמנו.

ללחוץ לנו על איזה כפתור.

לעזור לנו להתמודד.

לראות ברור יותר.

להוות מקפצה לשלב הבא.

לשנות לנו את הפרספקטיבה.

לנצח איזה פחד.

להרים אותנו מהקרשים.

לסגור מעגל.

ואז, ברגע מסוים - הם עוזבים.

זה לא עושה אותם פחות חשובים או פחות משמעותיים.

בדפי ההיסטוריה של סיפור חיינו -

האנשים הזמניים האלה יזכו לפרק שלם, עמוק ומהותי.

במבט לאחור אני מזהה אנשים שנכחו בחיי חודשיים-שלושה ועשו בי שינוי אמיתי, השפיעו עליי,

עוררו בי השראה, לימדו אותי שיעור חשוב והפילו לי המון אסימונים, יותר מאחרים שליוו אותי

שנים רבות.

בגלל השאיפה האוטופית לנצח, נדמה לנו שכשהאנשים האלה יוצאים מחיינו,

זה אומר שהפסדנו אותם. שנכשלנו.

שלא שמרנו עליהם מספיק.

קשה לנו להבין שהם עשו את שלהם, ועם כל הצער שבדבר, תפקידם פשוט הסתיים.

אז מדי פעם, על כביש השגרה המהיר, עם כל הזמני והנצחי ומה שביניהם - חשוב לעצור, להיזכר

ולהודות לאנשים הזמניים האלה שאולי לא נוכחים ביומיום שלנו, אבל לרגע קטן, מתישהו

במרחבי הזמן והמרחק - הם היו בשבילנו הנצח.

